ततस्त्रिजटावाक्यानंतरं ॥ कैतावद्भाग्यमितिलज्जिता ॥ तत्कथितस्वप्नसूचितरामविजयहर्षिता ॥९१॥ तत्त्रिजटावाक्यं यदि तथ्यं तदा अवश्यंशरणंभवेयमित्यवोचदिति संबंधः ॥ ९२ ॥ चिंतयामासेति ॥ लिङुत्तमः ॥ ईदृश्याअपीदृशं दुःखमिति चिंतां कृतवानित्यर्थः ॥मे मनोनचनिर्वृतं नचितारहितं जातं विधिः प्रकारः ॥ ९३ ॥ मम

अलमेषापरित्रातुंराक्षस्योमहतोभयात्॥ ततःसाक्रीमतीबालाभर्तुर्विजयहर्षिता ॥ ९१ ॥ अवोचद्यदितत्तथ्यंभवेयंशरणंहिवः ॥ तां चाहंतादृशींदृष्ट्वासीतायादारुणांदशां ॥ ९२ ॥ चिंतयामासविश्रांतोनचमेनिर्वृतंमनः ॥ संभाषणार्थंचमयाजानक्याश्चिंतितोविधिः॥ ९३ ॥इक्ष्वाकुकुलवंशस्तुस्तुतोममपुरस्कृतः॥ श्रुत्वातुगदितांवाचंराजर्षिगणभूषितां ॥ ९४ ॥ प्रत्यभाषतमांदेवीबाष्पैःपिहितलोचना॥ कस्त्वंकेनकथंचेहप्राप्तोवानरपुंगव॥ ९५ ॥काचरामेणतेप्रीतिस्तन्मेशंसितुमर्हसि॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाअहमप्यब्रुवंवचः॥ ९६ ॥ देविरामस्यभर्तुस्तेसहायोभीमविक्रमः॥ सुग्रीवोनामविक्रांतोवानरेंद्रोमहाबलः॥ ९७॥ तस्यमांविद्धिभृत्यंत्वंहनूमंतमिहागतं॥ भर्त्रासंप्रहितस्तुभ्यंरामेणाक्लिष्टकर्मणा॥ ९८॥ इदंतुपुरुषव्याघ्रःश्रीमान्दाशरथिःस्वयं ॥ अंगुलीयमभिज्ञानमदात्तुभ्यंयशस्विनि॥ ९९॥तदिच्छामित्वयाज्ञप्तंदेविकिंकरवाण्यहं॥ रामलक्ष्मणयोःपार्श्वेनयामित्वांकिमुत्तरं॥ १०० ॥ एतच्छ्रुत्वाविदित्वाचसीताजनकनंदिनी॥ आहरावणमुत्पाट्यराघवोमांनयत्विति ॥ १०१ ॥ प्रणम्यशिरसादेवींअहमार्यामनिंदितां ॥ राघवस्यमनोह्लादमभिज्ञानमयाचिषं॥ २॥ अथमामब्रवीत्सीतागृह्यतामयमुत्तमः॥ मणिर्येनमहाबाहूरामस्त्वांबहुमन्यते॥ ३॥ स्तुतोमया

स्तुतः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६॥९७॥ तुभ्यंभर्त्रा तवभर्त्रा ॥९८॥९९॥ त्वयाज्ञप्तं त्वत्कर्तृकमाज्ञापनं ॥ उत्तरं समुद्रोत्तरकूलस्थं ॥ यद्वा किमुत्तरं प्रत्युत्तरं किंब्रूहीतिशेषः॥ ॥ १०० ॥॥उत्पाट्य समूलं नाशयित्वा ॥ १०१ ॥ २ ॥ ३ ॥